Orice lucru are o taină a lui mai expresivă

On Iulie 12, 2022

O cale spre frumos se poate croi numai printr-o privire interioară, identificând ceea ce ne este exterior cu ajutorul unui arhetip preexistent în interioritatea noastră.

Stau pe o bancă, într-o grădină mare plină cu flori. Dar nu sunt complet singur. Fiindcă sunt înrudit spiritual cu materia naturii, am la dispoziție vederea a ceea ce este cu adevărat mai presus decât tot ce este, deci sunt legat nespus de puterea mea de raportare la artă. Arta de a însufleți lemnul din care este făcută bancă, de a-i dă forme cu ajutorul gândului și al procedeelor artistice.

În sfârșit am găsit ceva pe placul meu de moment, chiar dacă interesul meu este doar un capriciu copilăresc.

Şi dacă lemnul din care este confecționată banca este puțin putred pe alocuri, se vede că este încă destul de rezistent, și-a păstrat nealterată sacralitatea. Şi chiar dacă vopseaua care acoperă lemnul este ștearsă de trecerea timpului, depunând un mare efort în frământarea materiei picturale, aș putea totuși să prezint lemnul în toată strălucirea lui, într-un tablou cu mii de culori, toate puse laolaltă, sau în paginile unei cărți biografice.

Să las, deci, această chibzuință a vederii de dincolo de vedere, și să merg pe firul subțire al unor posibilități duble de reflecție, căci simțul artistic îmi va călăuzi pașii. Mă întreb, totuși, dacă nu cumva percepțiile vreunui personaj din povestea mea de viață a fost afectat de prezența acestui material atractiv, viu, în comuniune vitală cu mediul, din care este confecționat banca.

Leadership: Poți efectua o observare subiectivă în apropierea locului care te invită la introspecție, așa încât imaginea pe care o proiectezi asupra propriei ființe să fie o viziune a ceea ce ești în relație cu exteriorul?

Lemnul este adevărul și îndurarea, în spațiul trecerii de la o înțelegere empirică obiectivistă a tărâmului uman, la una care subliniază subiectivitatea și interpretarea unor modele estetice, cum erau cele de la Romantism la Avangardă, într-un secol manierist care s-a dovedit, dincolo de restricții și temeri, un real succes pe plan stilistic, vizionar, creator.

Şi cum credeți că privesc eu această bancă din lemn? Nu cu o privire distanțată față de lume, nu ca pe un sacrificiu al timpului meu dedicat pasiunii mele, ci ca pe o ființă însuflețită de spiritul frumosului și de bucuria libertății, câmpul picturii fiind conceput ca o explorare intensivă a culorilor verde-bleumarin.

Ca atare, simt cum lemnul vibrează la rândul său, iar dacă vibrația aceasta subtilă, evocatoare, ridicată în sfera poeziei, are atașată un sentiment profund încărcat de o trăire sinceră, atunci destinatarul acestei vibrații, artistul plin de har, dramaturg, prozator și pictor, o simte nealterată de timp, de iureșul unei lumi în transformare. Da, simt lemnul ca pe-o personalitate ce vrea să se impună, provocându-mi trăiri accentuate de emotivitate și conștientizare a fineței prezente în fiecare element din jur. Evident, cartea vieții mele își imaginează personajele înainte de a le da viață.

Așa stau lucrurile. Lemnul nu mă lasă să pierd firul poveștii în care un pictor, așezându-se pe bancă după o atentă observare a lucrurilor din jur, încearcă să realizeze un tablou prin sporul

de libertate gestuală în tratarea materiei picturale, dar cu toate astea nu se poate realiza pe sine în tablou. Fiindcă asta ar însemna să treacă de două ori prin experiența Sinelui care s-ar putea manifesta în exterior, în vizibil și în invizibil în același timp, dovedindu-se a fi mai mult decât un *"intermediario nella connessione tra due persone"* - bântuit de asocieri elective între diverse stiluri (romantism, simbolism, realism, expresionism etc).

Leadership: Poți să-și înregistrezi prezența în locul desfășurării observării, încât să stabilești un raport corespunzător între obiectul percepției și acuitatea vizuală care este activată de la o anumită distanță?

În relație cu exteriorul, deci față în față cu banca de lemn, sunt asemenea unui artist care experimentează alteritatea, în timp ce pictura mea se pregătește să devină treptat un simbol plin de înțeles adânc.

În plus, în momentul când stau pe bancă, realizez cu multă emoție că mi-am configurat un salt impresionant spre un alt nivel al limbajului plastic (transpus creativ într-o mică opere de artă). Acest fapt apare ca o trecere la o expresie artistică (*Antraghosys* - emoția unui gând exprimat plastic) pe care nu o percep încă foarte clar, dar care are implicit caracterul de iminență a sentimentului de unitate, fapt ce mă și determină să vorbesc despre ea.

De asemenea, lemnul din care este făcută banca a fost martor la o mulțime de evenimente care în raport cu un eveniment de referință fixat, este simultan.

Şi tot acum, când stau pe bancă și reflectez la diverse modalități de a crea imagini, deci înțelegând cu exactitate că pictura oferă mult mai multă libertate față de fotografie, mă gândesc că lemnul și-a păstrat nealterată personalitatea, recunoscând parcă aprioric, cu multă emoție, toate intervențiile estetice care i se vor face de-a lungul timpului, de numeroși alți artiști. În ochii lemnului sunt un necunoscut, dar nici nu cred că m-ar privi ca pe un străin dacă și-ar regla mai bine vederea printr-o eliberare a simțirii din chinga rațiunii.

Iată, deci, că și lemnul și banca, pot căpăta trăsături umane. Ele pot să dobândească facultățile simțurilor și a imaginației de a capta în totalitate și de a eterniza miracolele creației, atâta timp cât artistul își etalează excelența într-o tehnică sau măiestrie artistică care indică un mesaj: *"O cale spre frumos se poate croi numai printr-o privire interioară, identificând ceea ce ne este exterior cu ajutorul unui arhetip preexistent în interioritatea noastră."*

Acuitatea vizuală pe care artistul o activează de la o anumită distanță se referă la impactul pe care îl au celelalte elemente din jur asupra obiectului de studiu (perceput ca o putere de sine stătătoare, sau ca o structură abstractizată de senzații).

Orice lucru are o taină a lui mai expresivă dacă luăm în considerare faptul că o bancă de lemn poate desemna un "gol" populat în mod echilibrat cu plinuri. Asta, dacă mesajul unitar al imaginii ei păstrează apropierea de viziunea flexibilă asupra unei realități ignorate de toți ceilalți. Ca atare, un singur mesaj îmi transmite banca de lemn: *"Nu refuza niciodată ochiului tău plăcerea de a crea o altă realitate din ceea ce te înconjoară, simultan cu trăirile cu care îți asociezi persoana."*

După cum se poate observa, arhetipul preexistent în interioritatea mea este tendința de reprezentare a unei realități care transcende ceea ce este trecător.

Source: https://neculaifantanaru.com/orice-lucru-are-o-taina-a-lui-mai-expresiva.html